

handlinger fremkom imidlertid Ønsket om at udstrække Adgangen til Laan noget videre, saa at de ogsaa kunde komme andre Smaakaarsfolk til gode, saaledes som nævnt i Ændringsforslag Nr. 1, og hele Udvalget har af den Grund samlet sig om at foreslaa, at „Arbejderboliger“ ændres til: „Boliger for Arbejdere og de med disse i økonomisk Henseende ligestillede“, hvorved ogsaa Enker og mindre Bestillingsmænd, mindre Haandværkere osv., kort sagt Smaakaarsfolk ville komme ind under Loven. Dernæst er der ogsaa en anden Forandring i Lovforslaget, som hele Udvalget er blevet enig om at foreslaa. Lovforslaget lyder nu paa „Arbejderboliger i eller i Nærheden af København og Købstæderne“. Vi have fundet det rigtigt at udstrække Reglen, saaledes at den kommer til at gælde ikke blot for Købstæderne, men ogsaa for Handelspladserne og købstadlignende Landsbyer, og vi ere derfor enige om at foreslaa, at § 1 ændres i Overensstemmelse hermed. Den tredje Ændring er ganske naturlig og selvfølgelig, thi naar vi udvide Omraadet for Loven, er det naturligt, at vi ogsaa forhøje Summen. Derfor have vi foreslaaet Grænsen for det samlede Udlaan forhøjet fra 200,000 Kr. til 300,000 Kr. — Ændringsforslaget under Nr. 4 er ligeledes en Selvfølge. Da Lovforslaget nu ikke blot omhandler Opførelsen af Arbejderboliger men ogsaa af Boliger for andre, ere vi nødte til at bringe Lovforslagets Titel i Overensstemmelse med Indholdet.

Der er et enkelt Forhold, der har været forhandlet om i Udvalget, og som jeg gerne vil dvæle et Øjeblik ved, skønt det ligger uden for de stillede Ændringsforslag. Der har været forhandlet om Fordelingen af det Beløb, der kan udlaaes i Henhold til denne Lov, og man har udtalt Ønske om, at Beløbet maatte falde nogenlunde ligeligt over hele Landet, altsaa saa vidt muligt i Forhold til Folketallet. Der har endogsaa været Tale om at stille Ændringsforslag i den Retning. Det bleve vi dog enige om var ikke synderlig praktisk. Derimod tror jeg nok, at hele Udvalget er med til at henstille til Finansministeren, eller Regeringen i det hele taget, at der ved Tilstaaelsen af de Laan, som dette Lovforslag omhandler, saa vidt muligt tages Hensyn til de forskellige Egne af Landet.

C. C. Andersen: Jeg ønsker at udtale min Tilslutning til de stillede Ændringsforslag, som jeg anser for Forbedringer af

Lovforslaget, og særlig ønsker jeg at udtale min Paaskønnelse af, at Summen 200,000 Kr. foreslaas forhøjet til 300,000 Kr. Jeg havde Lejlighed til ved første Behandling at berøre dette Punkt, og jeg ser nu, at man er kommen til samme Opfattelse i Udvalget. Sagen er den, at de 300,000 Kr. svare temmelig nøje til det Beløb, man har anvendt til dette Formaal i de sidste 6—7 Aar. Naar den ærede Ordfører udtalte, at det har været under Overvejelse i Udvalget, at man burde søge at komme til en ligelig Fordeling af Beløbet over hele Landet i Forhold til Indbyggerantallet, maa jeg maaske dertil bemærke, at jeg er glad ved, at Udvalget ikke har stillet noget bestemt Ændringsforslag i den Retning. At dette Beløb bliver fordelt ligeligt over Landet i Forhold til den Trang, der er til Stede til Arbejderboliger, anser jeg for rigtigt, men jeg vilde ikke ansete det for rigtigt, om Fordelingen skete i Forhold til Indbyggerantallet, idet der er mange Steder i Landet, hvor der ikke føles nogen saadan Trang. En Fordeling efter Indbyggerantal vilde derfor ganske sikkert ikke være heldig.

Finansministeren (Hage): De stillede Ændringsforslag kan jeg tilfræde. Jeg finder kun Anledning til at bemærke, at den Ændring, som er foreslaaet under Nr. 1, i Virkeligheden ikke forandrer noget i den ved Lovforslaget tilsigtede Realitet. Enten vi sige „Boliger til Arbejdere“, eller vi dertil føje „og de i økonomisk Henseende med disse ligestillede“, vil det ikke gøre nogen Forandring med Hensyn til den Maade, hvorpaa tidligere Love af samme Indhold faktisk have været bragte til Anvendelse. Ærede Medlemmer ville se af Anmærkningerne til Lovforslaget, hvor der findes en Fortegnelse over de Udlaan, som ere skete i Henhold til Lovene af 29. Marts 1887 og 26. Februar 1898, at der f. Eks. er ydet Laan til en Byggeförening for Jernbanepersonalet i Masned Sund. Man har altsaa fra Finansministeriets Side ikke ved disse Loves Anvendelse ment at burde forstaa Udtrykket i dets snævrere Forstand, saaledes at f. Eks. Funktionærer som de nævnte skulde være udelukkede. Jeg har intet imod, at der sker denne Klargørelse af Udtrykket, men, som sagt, saaledes har Forstaaelsen været allerede for tidligere Loves Vedkommende, og ogsaa uden denne Ændring vilde jeg have ansat det for naturligt at anvende denne Lov paa samme Maade.